

अचो यजमि सामानि चिः पिबन् प्रीणयेत् क्रमात् ।
 अथर्विजिरसौ पूर्वं द्विः प्रमाष्ट्या नयेन्मुखं ।
 सेतिहासपुराणानि वेदाङ्गानि यथाक्रमं ।
 खं मुखं नासिके वायुं नेत्रे सूर्यं श्रुती दिशः ।
 प्राणग्रश्मिथो नाभिं ब्रह्माणं हृदयं स्पृशेत् ।
 रुद्रं मूर्ध्नामालम्ब्य प्रीणायाथ शिखाश्र्मधोन् ।
 बाह्व यमेन्द्रवरुणकुबेरवसुधानलान् ।
 अभ्युक्ष्य चरणौ विष्णुमिन्द्रविष्णुकरदयं ।
 वासुकिप्रमुखान् नागान् जलं क्षिपति यत् क्षितौ ।
 येऽन्तरा विन्द्वो यान्ति भूतग्रामश्च तैर्दिजः ।
 अग्निवायुसूर्येन्द्रा गिरयोऽङ्गुलिपर्जसः ।
 गङ्गाद्याः धरितस्तासु या रेखाः करमध्यागाः ।
 तले सोमः सतीर्थश्च स्मृतोऽतः पावनः करः ।
 इति गारुडे २१५ अध्यायः ॥ * ॥
 अन्यच्च । अथाचमनं । पराशरः । यथा,—
 “क्ष्वाया श्रौचं प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च मृज्जलेः ।
 निवद्धाश्रय आसीनो द्विज आचमनं चरेत्” ॥
 आपस्तम्बः । यथा,—
 “इत्थेवमद्विराजानु प्रक्षाल्य चरणौ पृथक् ।
 हस्तौ चामग्नितन्माभ्यां पश्चादासीत संयतः” ॥
 आजान्विति अथश्रमादिना तत्पर्यन्तमश्रौचे
 आजङ्गात इति हारीताक्तं सामान्यतः ।
 “क्ष्वालोपवीतं सव्यांशे वाष्पनःकायसंयतः” ॥ * ॥
 शिखाबन्धे विशेषमाह ब्रह्मपुराणम् ।
 “गाथया तु शिखां बद्धा नैर्द्वैतं ब्रह्मरन्ध्रतः ।
 जुटिकाश्च ततो बद्धा ततः कर्म समारभेत्” ॥
 याज्ञवल्क्यः । यथा,—
 “अन्तर्जानु शुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुखः ।
 प्राग्वः ब्राह्मण तीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्पृशेत्” ।
 अन्तर्जानु जानुर्गेर्मध्ये हस्तौ क्षत्वेति श्रवः ।
 भविष्यपुराणे । यथा,—
 “समौ तु चरणौ क्षत्वा तथा बद्धशिखोऽपि ।
 आचामेदित्यनुष्ठौ देवलः । यथा,—
 “शिखां बद्धा वसित्वा तु निर्निक्ते वाससी शुभे ।
 तूर्णौ भूत्वा समादाय गोद्वन्द्वं विलोकयन्” ॥ * ॥
 ब्राह्मणवरोधे तु मनुः । यथा,—
 “कायवेदशिकाभ्यान्तु न पित्रेण कदाचन” ।
 मार्कण्डेयः । यथा,—
 “सपवित्रेण हस्तेन कुर्यादाचमनक्रियां ।
 नेच्छिद्यं तत् पवित्रन्तु मुक्तोच्छिद्यन्तु वर्जयेत्” ॥
 उदकग्रहणे परिमाणमाह भरद्वाजः । यथा,—
 “आयतं पर्वणां क्षत्वा गोकर्णाक्षितिमत् करं ।
 संहताङ्गुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः ।
 मुक्ताङ्गुलकनिष्ठाभ्यां श्रेष्ठेणाचमनं चरेत् ।
 मायमज्जनमात्रास्तु संयच्छ चिः पिबेदपः” ॥
 याज्ञवल्क्यः । यथा,—
 “अद्विस्तु प्रकृतिस्थामिर्हीनाभिः फेनबुद्दः ।
 हृत्कण्ठतालुगामिभ्यः यथासङ्गं द्विजातयः ।
 शुद्धेन स्त्री च शूद्रश्च सङ्घत् स्पृष्टाभिरन्तः” ।
 अन्ततः श्लोकप्रान्ते । प्रचेताः ।
 “अनुष्णाभिरपेनाभिः पूताभिर्विष्य चक्षुषा ।
 हृद्गताभिरशब्दाभिस्त्रिषु त्वोद्गिराचमेत्” ॥

चतुर्वेति भावशुद्धपेक्षया ॥ * ॥
 आचमनप्रकारमाह दक्षः ।
 “प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च चिः पिबेदम्बु वीक्षितं ।
 संहताङ्गुलमूलेन द्विः प्रमृज्यात्तो मुखं ।
 संहत्य तिष्ठभिः पूर्वमास्यमेवमुपस्पृशेत् ।
 अङ्गुष्ठेन प्रदेशिन्या ब्राह्मं पश्चादनन्तरं ।
 अङ्गुष्ठानामिकाभ्याश्च चतुःश्रोत्रे पुनः पुनः ।
 नाभिं कनिष्ठाङ्गुष्ठेन हृदयन्तु तलेन वै ।
 सर्वाभिल्ल शिरोदेशं बाह्व आयेण संस्पृशेत्” ।
 पुनः पुनरिति ब्राह्मदीनां गोलकद्वयमिप्रायेण ।
 इति श्रीदत्तः ॥ * ॥
 वीक्ष्यानुष्णयोरपवादमाह यमः ।
 “राचावनीक्षितेनापि शुद्धिस्तु मनीषिभिः ।
 उदकेनानुराणाश्च तथोष्णेनोष्णापायिनां” ॥ * ॥
 मुखमार्जनानन्तरं व्यासः । “वामहस्तं पादौ
 शिरश्च दक्षिणेन पाणिना जलेनाभ्युक्षयेत्” इति
 सामवेदिकम् । यजुर्वेदिनान्तु गौतमः । “पादौ
 चाभ्यक्षयेत् खानि चोपस्पृशेत् शीर्षाणि मूर्द्ध्नि
 दद्यात् उदकविन्दुन्” ॥ * ॥
 इन्द्रियस्पर्शे विशेषमाह मनुः । “खानि चैव
 स्पृशेदङ्गिः” इति । नाभिस्पर्शे व्यासः । यथा,—
 “ततः स्पृशेन्नाभिदेशं पुनरापञ्च संस्पृशेत्” ।
 इन्द्रियस्पर्शानन्तरं भविष्ये । यथा,—
 “यद्रूमावदकं वीरं समुत्सृजति दानव ।
 वासुकिप्रमुखाद्भागान् तेन प्रीणाति मानवः” ॥ * ॥
 जलस्थलोभयकर्मानुष्ठानार्थं जलस्थलैकचरणे-
 नाचमनं कर्तव्यमाह पैठीनसिः । “अन्तरदके
 आचान्तो अन्तरेव शुद्धो भवति वहिर्दके आ-
 चान्तो वहिरेव शुद्धः स्यात् तस्मादन्तरेकं वहि-
 रेकं क्षत्वा पादनाचांमेत् सर्वत्र पूतो भवति”
 इति ॥ * ॥ जलमात्रे जानोरुर्द्धमुत्तिष्ठन्नाचमनः
 माह विष्णुः । यथा,—
 “जानोरुर्द्धं जले तिष्ठन्नाचान्तः शुचितामियात् ।
 अधस्ताच्छतक्ष्वालोपि समाचान्तो न शुध्यति” ॥
 हारीतः । यथा,—
 “आर्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपं ।
 शुष्कवासाः स्थले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपं” ॥ * ॥
 आचमननिषेधे देवलः । यथा,—
 “सोपानत्नो जलस्थो वा मुक्तकेशोऽपि वा पुनः ।
 उष्णीषी वापि नाचामेदस्तेषोर्दोष्टं वा शिरः ।
 न गच्छन् शयानश्च न चलन् परान् स्पृशन् ।
 न हसनं नैव सजल्पन्नात्मानश्चैव वीक्ष्यन् ।
 केशाग्नीवीमधःकायमस्पृशन् धरणीमपि ।
 यदि स्पृशति चैतानि भूयः प्रक्षालयेत् करं” ॥
 आत्मानं हृदयं । तथा व्यासः ।
 “शिरः प्राटव कण्ठं वा मुक्तकच्छशिखोऽपि वा ।
 अक्षत्वा पादयोः श्रौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत्” ॥
 मरीचिः । यथा,
 “न वहिर्जानु त्वरया नासनस्थो न चात्यतः ।
 न पादुकास्थो नान्यचित्तः शुचिः प्रयतमानसः ।
 मुक्तासनस्थोऽप्याचामेन्नान्यकाले कदाचन ।
 नानुभ्यामूर्द्धमाचम्य जलं तिष्ठन् दुष्यति” ॥

प्राच्यायनः । यथा,
 “खानमाचमनं होमं भोजनं देवतार्चनं ।
 प्रौढपादे न कुर्वीत स्वाध्यायं पिबितर्पणम्” ॥ * ॥
 द्विराचमननिमित्तानि ॥
 “क्षत्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते मुक्ता रथोपसर्पणे ।
 आचान्तः पुनराचामेदासी विपरिधाय च” ॥
 ब्रह्मपुराणं । यथा,
 “होमे भोजनकाले च सन्ध्योरुभयोरपि ।
 आचान्तः पुनराचामेदन्यत्रापि सङ्घत सङ्घत” ॥ * ॥
 अथाचमननिमित्तानि ॥
 “निष्ठीवने तथाभ्यङ्गे तथा पादावसेचने ।
 उच्छिद्यस्य च सम्भाषादशुच्युपहतस्य च ।
 सन्देहेषु च सर्वेषु शिखां बद्धा तथैव च ।
 विना यज्ञोपवीतेन नित्यमेवमुपस्पृशेत् ॥
 उच्छ्वायससंस्पर्शे दर्शने चान्त्यवासिनां” ॥
 हारीतः । यथा,
 स्त्रीशूद्रोच्छिद्यसम्भाषणे मूत्रपुरीषोत्सर्गदर्शने
 देवमभिगन्तुकाम आचामेत् ॥ * ॥
 अथ आचमनप्रतिप्रसवमाह स्मृतिः । यथा,
 “क्षुते निष्ठीवने सुप्ते परिधानेऽनुपातने ।
 कर्मस्य यथु नाचामेदक्षिणं श्रवणं स्पृशेत्” ॥
 रुद्रशतातपः ।
 “वातकर्मणि निष्ठीवे दन्तश्लिष्टे तथान्ते ।
 क्षुते पतितसंलापे दक्षिणश्रवणं स्पृशेत्” ॥
 मार्कण्डेयपुराणम् । यथा,
 “कुर्यादालम्बनं स्पर्शं गोपृष्टस्पर्कदर्शनम् ।
 कुर्वीतालम्बनं वापि दक्षिणश्रवणस्य च ॥
 यथाविभवतो ह्येतत् पूर्वाभावे ततः परम्” ॥ * ॥
 आचमने जलाधारनिषेधमाह । उग्रनाः । यथा,
 “कांसायसेन पात्रेण त्रुपुतीसकपित्तलैः ।
 आचान्तः शतक्ष्वालोऽपि न कदाचित् शुचिर्भवेत्” ॥
 इति गोपालपञ्चाननकृताचारनिर्णयः ॥
 “आयतं पर्वणां क्षत्वा गोकर्णाक्षितिवत् करं ।
 संहताङ्गुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः ॥
 मुक्ताङ्गुलकनिष्ठाभ्यां श्रेष्ठेणाचमनं चरेत् ।
 मासमज्जनमात्रास्तु संयच्छ चिः पिबेदपः” ॥
 इति भारद्वाजः ॥
 “अद्विस्तु प्रकृतिस्थामिर्हीनाभिः फेनबुद्दः ।
 हृत्कण्ठतालुगामिभ्यः ७ धासंख्यं द्विजातयः ॥
 शुद्धेन स्त्री च शूद्रः स सङ्घत् स्पृष्टाभिरन्तः” ॥
 इति याज्ञवल्क्यः ॥
 “हृद्गामिः पूयते विप्रः कण्ठगामिश्च भूमिपः ।
 वश्योऽङ्गिः पाशितामिश्च शूद्रः स्पृष्टाभिरन्तः” ॥
 इति मनुः ॥
 “स्त्रियाक्षैदशिकं तीर्थं शूद्रजातैस्तथैव च ।
 सङ्घदाचमनाच्छिरेतयोरिव चोभयोः” ॥
 इति मिताक्षरा ॥
 आचमनकः, पुं, (आचमन + वृत् ।) निष्ठीवनपात्रं ।
 पिकृदान डार इति भाषा । तत्पठ्यायः ।
 प्रोक्तः २ कटकोलः ३ पतङ्गग्रहः ४ । इति
 हारावली ॥ (‘कोणस्थिराङ्गानचकिताचमनक-
 वाहिनि’ । इति हृदचरिते ॥)